

Arrest

nr. 73 318 van 16 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 8 november 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker), de heer H.G., als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het Armeens staatsburgerschap te bezitten en afkomstig te zijn uit Echmiatsin waar u ook woont. U bent (traditioneel) getrouwd met S.(...) H.(...) (O.V. X). Vanaf de lente van 2005 gaat u aan de slag als lijfwacht van generaal M.(...) G.(...) en als persoonlijke begeleider voor diens broer M.(...) G.(...). In de herfst van 2005 slaan M.(...) en zijn mannen V.(...) N.(...)dood, een aannemer die bouwwerken uitvoerde op het landgoed van de G.(...)s, omwille van een ruzie over een betaling. N.(...) wordt in een

auto geplaatst om zijn dood te laten uitschijnen als een verkeersongeluk. Na de feiten komt u aan op de plek van het incident.

Kort na de moord wordt u door de familie van het slachtoffer (onder andere een zekere K.(...), schoonzoon van N.(...) en medewerker van de FSB) benaderd. Aangezien u voor de G.(...)s werkt, willen ze via u de ware toedracht omtrent de moord verkrijgen. U gaat echter niet in op hun vraag naar informatie, maar plant een vertrek naar het buitenland. Dat komt M.(...) G.(...) te weten en hij laat u oppakken en slaan door zijn mannen. Na een week vasthouding komt u vrij en verlaat u Armenië naar Sint-Petersburg (Rusland) waar u twee jaar illegaal zal blijven. In de lente van 2007 gaat u naar Nederland waar u een asielaanvraag indient. Rond nieuwjaar 2009 keert u echter terug naar Armenië waar u zich in het dorp Doghs (bij Echmiatsin) vestigt. In augustus 2010 trouwt u traditioneel met S.(...) H.(...).

Op 20 augustus 2010 wordt u opnieuw meegenomen door de mannen van M.(...) G.(...) in verband met het incident van 2005. Aangezien er na de presidentsverkiezingen van 2008 ruzie ontstaan is in de familie G.(...), wil M.(...) de zoon van zijn broer M.(...) (i.e. H.(...) G.(...)) politiek buitenspel zetten. Daarom eist M.(...) dat u een verkeerde verklaring aflegt in het nadeel van H.(...). Zo zou het lijken alsof hij achter de moord op de aannemer zat. U slaagt er echter in te ontsnappen en duikt onder bij uw familie in Armavir. Uw vrouw gaat naar haar zus en verlaat het land vroeger dan u. Zij komt begin september 2010 aan in België waar ze uiteindelijk samen met u een asielaanvraag zal indienen op 29 oktober 2010.

Uzelf verlaat Armenië op 22 oktober 2010. Van de luchthaven van Zvartnots (Yerevan) vliegt u naar Lvov (Oekraïne). Daar blijft u een week en rijdt dan met valse identiteitsdocumenten naar België waar u op 29 oktober 2010 aankomt en diezelfde dag samen met uw vrouw asiel aanvraagt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: een kopie van de eerste twee pagina's van uw Armeens paspoort, een kopie van uw geboorteakte, een kopie van uw militair boekje, een kopie van de eerste bladzijde van een vals Tsjechisch reispaspoort, een kopie van een valse Tsjechische identiteitskaart, een originele lidkaart van Yerkrapah en drie internetartikels over M.(...) G.(...).

B. Motivering

Bij een eventuele terugkeer naar Armenië vreest u vermoord te zullen worden door M.(...) G.(...) en zijn handlangers (CGVS 4.08.2011 p. 3). Het Commissariaat-generaal is echter van oordeel dat u er niet in geslaagd bent de door u aangehaalde asielmotieven aannemelijk te maken.

Wat betreft uw **problemen in 2005** (namelijk het feit dat u door M.(...) en zijn mannen meegenomen en geslagen werd omdat ze wilden dat u verder bleef werken voor hen, CGVS 4.08.2011 p. 8), verklaarde u in de herfst van 2005 naar Rusland (Sint-Petersburg) geweest te zijn waar u twee jaar (illegaal) verbleef. In die periode verklaart u echter geen asielaanvraag gedaan te hebben bij de Russische autoriteiten (CGVS 4.08.2011 p. 9). Van een asielzoeker die zijn land ontvlucht, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij onmiddellijk bij aankomst in een derde land een beroep doet op de mogelijkheden tot (internationale) bescherming aldaar. Uit uw verklaringen blijkt dus echter dat u nagelaten heeft dit te doen en pas een asielaanvraag ingediend heeft in Nederland in 2007 (CGVS 4.08.2011 p. 3). Meer nog, u verklaart van Nederland teruggekeerd te zijn naar Armenië in november-december 2009. Eenmaal teruggekeerd, ging u zich opnieuw in de buurt van Echmiatsin – nota bene de plaats waar voor u de problemen begonnen waren – vestigen, namelijk het dorp Doghs (CGVS 4.08.2011 p. 9). Voor een asielzoeker die vreest vermoord te zullen worden door M.(...) G.(...) (actief en wonende in Echmiatsin) (CGVS 4.08.2011 p. 3), is deze terugkeer naar zijn land van herkomst en vestiging op deze specifieke locatie bijzonder vreemd en opvallend.

Bovenstaande vaststellingen ondermijnen dan ook volledig uw vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade vanwege de problemen uit 2005 waarvoor u op dat moment op de vlucht was. Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat u bijzonder weinig interesse aan de dag blijkt te leggen voor de moord op N.(...). Zo verklaart u dat zijn schoonzoon K.(...), medewerker bij de FSB, u benaderde om meer details omtrent de moord te weten te komen. Daarover sprak u hem twee keer, zonder echter concrete antwoorden op zijn vragen te geven. U verklaarde dat hij, gezien zijn functie, zelf een onderzoek voerde (CGVS 4.08.2011 p. 7 & p. 12). U verklaart echter niet geïnteresseerd te zijn in welke onderzoeksmaatregelen hij concreet ondernam (CGVS 4.08.2011 p. 13) en hem niet gevraagd te hebben of er nog andere plaatsen of mensen waren naar wie hij onderzoek deed (CGVS 25.08.2011 p. 6). Op de vraag of het incident of het onderzoek nog tot een proces voor een rechtbank hebben geleid, verklaart u dat u het niet weet en dat u daar nergens naar geïnformeerd heeft (CGVS 4.08.2011 p. 14).

Ook verklaart u dat u niet weet hoe het stond met K.(...)s onderzoek toen u in 2009 in Armenië terugkwam; u heeft daar bij hem niet meer naar geïnformeerd (CGVS 4.08.2011 p. 14). Als u daadwerkelijk een gegronde vrees koesterde tegenover de mensen waarvoor u op de vlucht ging en naar wiens land u later überhaupt terugging, kan van u nochtans redelijkerwijs verwacht worden dat u

zich informeert over de kern van uw asielrelaas, namelijk het onderzoek gevoerd door de familie van N.(...) naar zijn moord (en het vervolg daarvan).

Wat betreft uw **problemen in 2010** (namelijk het feit dat u meegenomen werd door M.(...)s mannen en opgedragen werd om een valse verklaring tegen zijn neef H.(...) af te leggen), verklaart u dat er ruzie ontstond in de familie G.(...) na de presidentsverkiezingen van 2008 en dat M.(...) daarom zijn neef H.(...) wou verhinderen op te komen bij verkiezingen. Aanvankelijk verklaart u dat die bewuste verkiezingen de burgemeesterverkiezingen van Echmiatsin in 2010 ('dat jaar', i.e. het jaar waarin u opnieuw meegenomen werd) waren waarvoor zowel H.(...) G.(...) (neef van M.(...)) als N.(...) G.(...) (vrouw van M.(...)) zich kandidaat gesteld hadden (CGVS 4.08.2011 p. 10 & p. 15). Later verklaart u dat het om gemeenteraadsverkiezingen van Echmiatsin ging, en nog later dat het ging om verkiezingen in Echmiatsin waarbij een afgevaardigde voor het nationaal parlement zou gekozen worden. Het moment van die verkiezingen weet u niet zeker: '2011 waarschijnlijk' en 'als ze dit jaar niet zijn, zou het volgend jaar zijn' (CGVS 25.08.2011 p. 8-9). Als u geconfronteerd wordt met het feit dat u eerst zei dat de bewuste verkiezingen in 2010 waren en daarna 2011, en dat het om burgemeesterverkiezingen ging en daarna om parlementsverkiezingen, slaagt u er niet in om voor deze tegenstrijdigheden een afdoende verklaring te geven (CGVS 25.08.2011 p. 9). Op deze manier spreekt u niet alleen zichzelf tegen; uw verklaringen komen ook niet overeen met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd. Daaruit blijkt dat de burgermeesterverkiezingen in Echmiatsin plaatsvonden in oktober 2008 en de volgende in 2012 (en dus geen burgemeesterverkiezingen in 2010 zoals u aanvankelijk beweerde); en dat de verkiezingen voor een parlementaire vertegenwoordiger in Echmiatsin plaatsvonden in mei 2007 en de volgende in mei 2012. Voor beide verkiezingen in 2012 wordt echter geen gewag gemaakt van de kandidatuur van H.(...) of N.(...) G.(...).

Als u daadwerkelijk zou meegenomen geweest zijn door M.(...)s mannen in augustus 2010 en daadwerkelijk door hen onder druk zou zijn gezet om een valse verklaring af te leggen tegen H.(...) G.(...) om zo zijn kandidatuur voor de volgende verkiezingen te verhinderen, kan van u verwacht worden dat u zich niet tegenspreekt over welke verkiezingen het precies gaat en dat u concreet kan aangeven wanneer die bewuste verkiezingen dan precies zouden plaatsvinden. Aangezien u hier niet in slaagt – hoewel dit voor u nochtans raakt aan de kern van uw asielrelaas – kan er geen enkel geloof gehecht worden aan het gegeven dat u in augustus 2010 nog steeds gevisieerd zou worden door M.(...) G.(...) omwille van de moord op de aannemer in 2005.

Ook een ander element uit uw verklaringen omtrent uw problemen in 2010, brengt de geloofwaardigheid hierover op de helling. Zo verklaart u dat M.(...) u dwong een verklaring af te leggen in het nadeel van zijn neef H.(...). Daartoe werd u in een auto geleid en naar een advocaat gereden zoals u aanvankelijk beweerde (CGVS 4.08.2011 p. 10). Later verklaart u dat ze u naar een advocaat of een rechter brachten en zegt u dat u niet precies weet naar wie het was. Op de vraag of er op dat moment dan nog een onderzoek bezig was naar het incident omdat u ergens een verklaring moest afleggen, verklaart u 'ik heb het ook zo gedacht, maar ik weet het niet zeker' (CGVS 4.08.2011 p. 15). Aangezien dit een heel cruciaal element betreft uit uw asielrelaas, kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u weet waar u die valse verklaring zou moeten afleggen en of er dan nog een onderzoek bezig was naar de moord op de aannemer.

Wat betreft uw **reisroute in 2010**, verklaart u met het vliegtuig uit Armenië vertrokken te zijn zonder uw identiteitsdocumenten; u gebruikte in de plaats daarvan een document van een Armeens-Kazachse vereniging waarmee u naar eigen zeggen zonder problemen door de identiteitscontroles geraakte op de luchthaven (CGVS 4.08.2011 p. 11). Dit is echter niet geloofwaardig. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat men bij het verlaten van de luchthaven van Zvartnots tweemaal rigoreus en individueel gecontroleerd wordt, zonder enige uitzondering. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u zonder officieel identiteitsdocument de luchthaven in Armenië verliet. Bovendien verklaart u van Oekraïne naar België gereden te zijn met valse Tsjechische identiteitsdocumenten die u onderweg niet te zien kreeg en u weet niet onder welke naam u reisde (CGVS 4.08.2011 p. 5 & p. 11). Deze verklaringen zijn echter weinig geloofwaardig. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u niet weet onder welke naam u reisde en dat u de reisdocumenten onderweg niet te zien kreeg. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u bewust mogelijk belangwekkende informatie achterhoudt voor de Belgische asielinstanties over het moment, de wijze waarop en/of de redenen waarom u uit het land vertrokken bent. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas komt hierdoor nog verder in het gedrang.

Gelet op bovenstaande elementen, dient geconcludeerd te worden dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw bewering als zou u in 2010 nog geviseerd worden door M.(...) G.(...) als gevolg van de moord op N.(...) in 2005. De documenten die u voorlegt veranderen niets aan deze beslissing. Zo bevatten uw paspoort, uw geboorteakte en militair boekje louter persoonsgegevens die hier niet betwist worden. De Tsjechische identiteitsdocumenten zijn onleesbaar gemaakt en zijn vals zoals u beweert (CGVS 4.08.2011 p. 5) maar hieruit kan niet afgeleid worden dat die wel degelijk gebruikt werden tijdens uw reis naar België. De drie artikels bevatten algemene informatie over M.(...) G.(...), maar hebben geen betrekking op de door u aangehaalde specifieke problemen met G.(...) en dienen volgens uw eigen verklaringen als achtergrondinformatie zoals u zelf aanhaalt (CGVS 4.08.2011 p. 13). De lidkaart van Yerkrapah bevestigt uw lidmaatschap van die organisatie, maar uw bewering dat dat een gedwongen lidmaatschap was (CGVS 4.08.2011 p. 5-6), kan u door het louter voorleggen van dit document niet hard maken; verder biedt deze lidkaart geen uitsluitsel over de door u aangehaalde feiten.

Voor de volledigheid dient vermeld te worden dat in hoofde van S.(...) H.(...) (O.V. 6.715.201) – waarmee u volgens uw verklaringen traditioneel getrouwd bent (CGVS 4.08.2011 p. 2) – door het Commissariaat-generaal eveneens werd overgegaan tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat zij zich volgens haar verklaringen volledig beroept op de door u ingeroepen problemen waarvan hierboven werd aangetoond dat ze niet aannemelijk zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster), mevrouw S.H., als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart het Armeens staatsburgerschap te bezitten en geboren te zijn in Echmiatsin (dorp Haytach).

U bent (traditioneel) getrouwd met H.(...) G.(...) (O.V. 6.715.205).

U verklaart persoonlijke vervolging te vrezen omwille van de problemen van uw man. U heeft daardoor ondergedoken geleefd bij uw zus. In die periode kwamen de mannen van M.(...) G.(...) bij uw vader langs op zoek naar u.

U heeft Armenië verlaten op 6 september (2010). Op die dag vliegt u van de luchthaven van Zvartnots (Yerevan) via Praag naar België (Brussel), waar u op 29 oktober 2010 samen met uw man asiel aanvraagt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u geen documenten voor aan de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Uit uw schriftelijke verklaring blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op de problemen van uw man H.(...) G.(...) (O.V. 6.715.205). Aangezien in het kader van zijn asielaanvraag door het Commissariaat-generaal beslist werd dat hem de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, kan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voor een weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing over uw man is genomen, dient verwezen te worden naar de beslissing van deze laatste:

“Bij een eventuele terugkeer naar Armenië vreest u vermoord te zullen worden door M.(...) G.(...) en zijn handlangers (CGVS 4.08.2011 p. 3). Het Commissariaat-generaal is echter van oordeel dat u er niet in geslaagd bent de door u aangehaalde asielmotieven aannemelijk te maken.

Wat betreft uw **problemen in 2005** (namelijk het feit dat u door M.(...) en zijn mannen meegenomen en geslagen werd omdat ze wilden dat u verder bleef werken voor hen, CGVS 4.08.2011 p. 8), verklaarde u in de herfst van 2005 naar Rusland (Sint-Petersburg) geweest te zijn waar u twee jaar (illegaal) verbleef. In die periode verklaart u echter geen asielaanvraag gedaan te hebben bij de Russische autoriteiten (CGVS 4.08.2011 p. 9). Van een asielzoeker die zijn land ontvlucht, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij onmiddellijk bij aankomst in een derde land een beroep doet op de mogelijkheden tot (internationale) bescherming aldaar. Uit uw verklaringen blijkt dus echter dat u nagelaten heeft dit te doen en pas een asielaanvraag ingediend heeft in Nederland in 2007 (CGVS 4.08.2011 p. 3). Meer nog, u verklaart van Nederland teruggekeerd te zijn naar Armenië in november-december 2009. Eenmaal teruggekeerd, ging u zich opnieuw in de buurt van Echmiatsin – nota bene de plaats waar voor u de problemen begonnen waren – vestigen, namelijk het dorp Doghs (CGVS 4.08.2011 p. 9). Voor een asielzoeker die vreest vermoord te zullen worden door M.(...) G.(...) (actief en wonende in Echmiatsin)

(CGVS 4.08.2011 p. 3), is deze terugkeer naar zijn land van herkomst en vestiging op deze specifieke locatie bijzonder vreemd en opvallend.

Bovenstaande vaststellingen ondermijnen dan ook volledig uw vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade vanwege de problemen uit 2005 waarvoor u op dat moment op de vlucht was.

Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat u bijzonder weinig interesse aan de dag blijkt te leggen voor de moord op N.(...). Zo verklaart u dat zijn schoonzoon K.(...), medewerker bij de FSB, u benaderde om meer details omtrent de moord te weten te komen. Daarover sprak u hem twee keer, zonder echter concrete antwoorden op zijn vragen te geven. U verklaarde dat hij, gezien zijn functie, zelf een onderzoek voerde (CGVS 4.08.2011 p. 7 & p. 12). U verklaart echter niet geïnteresseerd te zijn in welke onderzoeksmaatregelen hij concreet ondernam (CGVS 4.08.2011 p. 13) en hem niet gevraagd te hebben of er nog andere plaatsen of mensen waren naar wie hij onderzoek deed (CGVS 25.08.2011 p. 6). Op de vraag of het incident of het onderzoek nog tot een proces voor een rechtbank hebben geleid, verklaart u dat u het niet weet en dat u daar nergens naar geïnformeerd heeft (CGVS 4.08.2011 p. 14). Ook verklaart u dat u niet weet hoe het stond met K.(...)'s onderzoek toen u in 2009 in Armenië terugkwam; u heeft daar bij hem niet meer naar geïnformeerd (CGVS 4.08.2011 p. 14). Als u daadwerkelijk een gegronde vrees koesterde tegenover de mensen waarvoor u op de vlucht ging en naar wiens land u later überhaupt terugging, kan van u nochtans redelijkerwijs verwacht worden dat u zich informeert over de kern van uw asielrelaas, namelijk het onderzoek gevoerd door de familie van N.(...) naar zijn moord (en het vervolg daarvan).

Wat betreft uw **problemen in 2010** (namelijk het feit dat u meegenomen werd door M.(...)'s mannen en opgedragen werd om een valse verklaring tegen zijn neef H.(...) af te leggen), verklaart u dat er ruzie ontstond in de familie G.(...) na de presidentsverkiezingen van 2008 en dat M.(...) daarom zijn neef H.(...) wou verhinderen op te komen bij verkiezingen. Aanvankelijk verklaart u dat die bewuste verkiezingen de burgemeesterverkiezingen van Echmiatsin in 2010 ('dat jaar', i.e. het jaar waarin u opnieuw meegenomen werd) waren waarvoor zowel H.(...) G.(...) (neef van M.(...)) als N.(...) G.(...) (vrouw van M.(...)) zich kandidaat gesteld hadden (CGVS 4.08.2011 p. 10 & p. 15). Later verklaart u dat het om gemeenteraadsverkiezingen van Echmiatsin ging, en nog later dat het ging om verkiezingen in Echmiatsin waarbij een afgevaardigde voor het nationaal parlement zou gekozen worden. Het moment van die verkiezingen weet u niet zeker: '2011 waarschijnlijk' en 'als ze dit jaar niet zijn, zou het volgend jaar zijn' (CGVS 25.08.2011 p. 8-9). Als u geconfronteerd wordt met het feit dat u eerst zei dat de bewuste verkiezingen in 2010 waren en daarna 2011, en dat het om burgemeesterverkiezingen ging en daarna om parlementsverkiezingen, slaagt u er niet in om voor deze tegenstrijdigheden een afdoende verklaring te geven (CGVS 25.08.2011 p. 9). Op deze manier spreekt u niet alleen zichzelf tegen; uw verklaringen komen ook niet overeen met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd.

Daaruit blijkt dat de burgermeesterverkiezingen in Echmiatsin plaatsvonden in oktober 2008 en de volgende in 2012 (en dus geen burgemeesterverkiezingen in 2010 zoals u aanvankelijk beweerde); en dat de verkiezingen voor een parlementaire vertegenwoordiger in Echmiatsin plaatsvonden in mei 2007 en de volgende in mei 2012. Voor beide verkiezingen in 2012 wordt echter geen gewag gemaakt van de kandidatuur van H.(...) of N.(...) G.(...).

Als u daadwerkelijk zou meegenomen geweest zijn door M.(...)'s mannen in augustus 2010 en daadwerkelijk door hen onder druk zou zijn gezet om een valse verklaring af te leggen tegen H.(...) G.(...) om zo zijn kandidatuur voor de volgende verkiezingen te verhinderen, kan van u verwacht worden dat u zich niet tegenspreekt over welke verkiezingen het precies gaat en dat u concreet kan aangeven wanneer die bewuste verkiezingen dan precies zouden plaatsvinden. Aangezien u hier niet in slaagt – hoewel dit voor u nochtans raakt aan de kern van uw asielrelaas – kan er geen enkel geloof gehecht worden aan het gegeven dat u in augustus 2010 nog steeds geviseerd zou worden door M.(...) G.(...) omwille van de moord op de aannemer in 2005.

Ook een ander element uit uw verklaringen omtrent uw problemen in 2010, brengt de geloofwaardigheid hierover op de helling. Zo verklaart u dat M.(...) u dwong een verklaring af te leggen in het nadeel van zijn neef H.(...). Daartoe werd u in een auto geleid en naar een advocaat gereden zoals u aanvankelijk beweerde (CGVS 4.08.2011 p. 10). Later verklaart u dat ze u naar een advocaat of een rechter brachten en zegt u dat u niet precies weet naar wie het was. Op de vraag of er op dat moment dan nog een onderzoek bezig was naar het incident omdat u ergens een verklaring moest afleggen, verklaart u 'ik heb het ook zo gedacht, maar ik weet het niet zeker' (CGVS 4.08.2011 p. 15). Aangezien dit een heel cruciaal element betreft uit uw asielrelaas, kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u weet waar u die valse verklaring zou moeten afleggen en of er dan nog een onderzoek bezig was naar de moord op de aannemer.

Wat betreft uw **reisroute in 2010**, verklaart u met het vliegtuig uit Armenië vertrokken te zijn zonder uw identiteitsdocumenten; u gebruikte in de plaats daarvan een document van een Armeens-Kazachse vereniging waarmee u naar eigen zeggen zonder problemen door de identiteitscontroles geraakte op de

luchthaven (CGVS 4.08.2011 p. 11). Dit is echter niet geloofwaardig. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat men bij het verlaten van de luchthaven van Zvartnots tweemaal rigoreus en individueel gecontroleerd wordt, zonder enige uitzondering. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u zonder officieel identiteitsdocument de luchthaven in Armenië verliet. Bovendien verklaart u van Oekraïne naar België gereden te zijn met valse Tsjechische identiteitsdocumenten die u onderweg niet te zien kreeg en u weet niet onder welke naam u reisde (CGVS 4.08.2011 p. 5 & p. 11). Deze verklaringen zijn echter weinig geloofwaardig. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u niet weet onder welke naam u reisde en dat u de reisdocumenten onderweg niet te zien kreeg. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u bewust mogelijk belangwekkende informatie achterhoudt voor de Belgische asielinstanties over het moment, de wijze waarop en/of de redenen waarom u uit het land vertrokken bent. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas komt hierdoor nog verder in het gedrang.

Gelet op bovenstaande elementen, dient geconcludeerd te worden dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw bewering als zou u in 2010 nog geviseerd worden door M.(...) G.(...) als gevolg van de moord op N.(...) in 2005. De documenten die u voorlegt veranderen niets aan deze beslissing. Zo bevatten uw paspoort, uw geboorteakte en militair boekje louter persoonsgegevens die hier niet betwist worden. De Tsjechische identiteitsdocumenten zijn onleesbaar gemaakt en zijn vals zoals u beweert (CGVS 4.08.2011 p. 5) maar hieruit kan niet afgeleid worden dat die wel degelijk gebruikt werden tijdens uw reis naar België. De drie artikels bevatten algemene informatie over M.(...) G.(...), maar hebben geen betrekking op de door u aangehaalde specifieke problemen met G.(...) en dienen volgens uw eigen verklaringen als achtergrondinformatie zoals u zelf aanhaalt (CGVS 4.08.2011 p. 13). De lidkaart van Yerkrapah bevestigt uw lidmaatschap van die organisatie, maar uw bewering dat dat een gedwongen lidmaatschap was (CGVS 4.08.2011 p. 5-6), kan u door het louter voorleggen van dit document niet hard maken; verder biedt deze lidkaart geen uitsluitend over de door u aangehaalde feiten.

Voor de volledigheid dient vermeld te worden dat in hoofde van S.(...) H.(...) (O.V. 6.715.201) – waarmee u volgens uw verklaringen traditioneel getrouwd bent (CGVS 4.08.2011 p. 2) – door het Commissariaat-generaal eveneens werd overgegaan tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat zij zich volgens haar verklaringen volledig beroept op de door u ingeroepen problemen waarvan hierboven werd aangetoond dat ze niet aannemelijk zijn.”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als een eerste middel, voeren verzoekers de schending aan van de motiveringsplicht van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en van artikel 57/7 ter van de vreemdelingenwet. Er wordt niet getwijfeld aan de identiteit, herkomst en nationaliteit van verzoekers. Verzoeker heeft conform artikel 57/7 ter van de vreemdelingenwet alle inspanningen geleverd om zijn asielaanvraag te staven. De commissaris-generaal herleidt verzoekers problemen naar 2005, maar verliest uit het oog dat hij, na zijn asielaanvraag in Nederland, bij terugkomst in Armenië in 2009 opnieuw problemen kende. Er zijn bovendien geen tegenstrijdigheden waar te nemen tussen verzoekers verklaringen en die van zijn echtgenote. Het is onredelijk om te motiveren dat verzoekers hun problemen niet aantonen, daar zij wel degelijk bewijzen voorlegden, namelijk verzoekers valse paspoort en identiteitskaart uit Tsjechië. De commissaris-generaal heeft nagelaten te onderzoeken of er informatie beschikbaar is over de dood van aannemer N. en of verzoeker gekend stond als bodyguard van generaal G. De bewijslast van de kandidaat-vluchteling mag niet te streng geïnterpreteerd worden. De commissaris-generaal heeft geen rekening gehouden met de politieke problemen en de verregaande corruptie in Armenië.

In wat zich voordoet als een tweede middel voeren verzoekers aan dat er geen schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet voorhanden is. Verzoekers volharden in hun vraag tot erkenning als

vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, minstens tot vernietiging van de bestreden beslissingen.

2.2.1. De motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet, moet verzoekers toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissingen. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Verzoekers voeren bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2.2.1. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft de asielaanvragen van verzoekers op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissingen baseert. Het asielrelaas van verzoekers werd ongeloofwaardig bevonden omdat (i) verzoeker na zijn problemen in 2005 naar Rusland vertrok en er twee jaar verbleef, doch geen asielaanvraag indiende bij de Russische autoriteiten; (ii) verzoeker, na een asielaanvraag te hebben ingediend in Nederland, in 2009 naar Armenië terugkeerde en zich vestigde in de buurt van Echmiatsin, de plaats waar voor hem de problemen begonnen; (iii) verzoeker weinig interesse aan de dag legt voor de moord op aannemer N.; (iv) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent de oorzaak van zijn problemen in 2010, met name de aanleiding van de ruzie in de familie G.; (v) verzoekers verklaringen met betrekking tot de verkiezingen die de aanleiding vormden voor de ruzie in de familie G. niet overeenstemmen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) beschikt; (vi) er verschillende onwetendheden werden vastgesteld bij verzoeker aangaande zijn problemen in 2010, met name omtrent de valse verklaring die hij werd gedwongen af te leggen; (vii) in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat men niet zonder officieel identiteitsdocument de luchthaven van Armenië kan verlaten; (viii) de verklaringen van verzoeker dat hij niet weet onder welke naam hij reisde en dat hij de reisdocumenten onderweg niet te zien kreeg, niet overeenstemmen met de informatie waarover het CGVS beschikt; (ix) de door verzoeker voorgelegde documenten de gedane vaststellingen niet kunnen wijzigen.

2.2.2.2. Waar verzoekers aanvoeren dat de commissaris-generaal niet redelijkerwijze kan motiveren dat hun asielrelaas niet aannemelijk is, daar hij nalaat te onderzoeken of er informatie beschikbaar is over de dood van aannemer N., over het feit dat verzoeker lijfwacht was van generaal G. en over de ruzie in de familie G., dient opgemerkt te worden dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Het is niet aan de commissaris-generaal om de asielzoeker bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen. Het is evenmin zijn taak om te bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn of om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Waar verzoekers voorhouden dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen stelt dat de aangehaalde vervolgingsproblemen niet zwaarwichtig genoeg zijn, dient vastgesteld te worden dat dit nergens in de bestreden beslissingen terug te vinden is.

Verzoekers slagen er niet in de overige argumentatie van de bestreden beslissingen te weerleggen. Zij beperken zich immers tot het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en tot het uiten van blote beweringen. Zij laten echter na concrete elementen aan te halen die de gedane vaststellingen, die allen steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze werden uitgewerkt in de bestreden beslissingen, kunnen weerleggen. Deze vaststellingen zijn pertinent en worden door de Raad overgenomen.

2.2.2.3. Verzoekers vragen niet om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van het asielrelaas en de overige elementen in het dossier, maken verzoekers overigens niet aannemelijk dat zij een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen die de Raad beaamt en overneemt. Verzoekers tonen niet aan dat er onzorgvuldig werd tewerk gegaan of dat met bepaalde elementen geen rekening zou zijn gehouden. Er werd geen schending van de materiële motiveringsplicht of het zorgvuldigheidsbeginsel aangetoond.

Een schending van artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen aangezien verzoekers, gelet op de bovenstaande vaststellingen, geenszins aantonen aan de in dit artikel opgenomen voorwaarden te hebben voldaan.

De middelen zijn ongegrond.

2.2.4. Verzoekers vragen de bestreden beslissingen te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers geven verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissingen zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoekers kunnen niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komen niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER